

"verblind"

Knorrig zit mijnheer Mol in zijn leunstoel. Hij is blind. Blind voor de wereld en blind voor de noden van anderen. Mevrouw Mol is daar al jaren aan gewend en stoft gewoon door, om hem heen als het moet. Welgemoed voert ze zijn opdrachten uit, zichzelf zoveel mogelijk op de achtergrond schuivend, maar haar goede humeur behoudt ze wel en ze is blij met elke afwisseling. Onverwacht bezoek, als het binnen mag van mijnheer Mol, wordt door haar enthousiast begroet en voorzien van allerlei, liefst calorierijke hapjes. Hulpverleners worden door haar man met strakke hand geweerd. Er is géén hulp nodig, ook al tobt mevrouw Mol met haar benen, lopen zàl ze. Mijnheer Mol is tegen bijna iedereen zo kribbig en onhartelijk, maar vanwege zijn vrouw is er toch nog wel wat aanloop. Ach...en als je niet teveel zijn kant opkijkt en de helft van zijn opmerkingen negeert, houd je het wel een poosje vol. Bovendien valt hij meestal in slaap en dan heb je weinig last meer van hem. Nu de Kerst nadert gaan de lichtjes schijnen, maar niet in het hart van mijnheer Mol. Hij heeft géén plaats in zijn herberg. Als het aan mevrouw Mol lag, ging het er vast héél anders toe...Ze is al druk aan het inzamelen om haar, toch al weldoorvoede, kinderen nog een flinke voorraad mee te geven voor de Kerstdagen, want dàt vindt mijnheer Mol dan wel goed. Het aan een arme sloeber geven, dàt gaat zijn voorstellingsvermogen verre te boven. Zo worden velen door de blindheid van mijnheer Mol getroffen...

© december 2007, Alida, BasicPublishing.nl